

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/238/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815202088
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5815202088.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, so sídlom O., K. Q. O. X, proti žalovaným: 1/ P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. R., K. P. XXX/XX a 2/ P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. R., K. P. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 245,22 Eur s príslušenstvom, o späťvzatí žaloby učenom žalobcom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/112/2015-43 zo dňa 15. marca 2017, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/112/2015-43 zo dňa 15. marca 2017 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ n e m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným v rade 1/ 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 112,22 Eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 06.02.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca podaním zo dňa 03. mája 2017 zobral podanú žalobu v celom rozsahu späť s tým, že žalobca si náhradu trov konania neuplatnil. Zároveň požiadal konajúci súd o vrátenie krátenej časti uhradeného súdneho poplatku.

3. Súd prvej inštancie vyzval žalovaných v rade 1/ a 2/ v intenciách ust. § 370 CSP, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrili k dispozitívnemu úkonu žalobcu. V súdom stanovenej lehote zostali žalovaní nečinní a nevyjadrili nesúhlas so späťvzatím žaloby.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), podľa § 370 ods. 1 a 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil.

5. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6. V zmysle ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. V predmetnej veci vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť podaním doručeným súdu dňa 10. mája 2017 po tom, ako súd prvej inštancie dňa 15. marca 2017 vyhlásil rozsudok, ktorý ešte nenadobudol

právoplatnosť. Vzhľadom na to, že žalovaní v rade 1/ a 2/ nevyslovili nesúhlas so späťvzatím žaloby, odvolací súd postupom v zmysle ust. § 370 ods. 2 veta druhá CSP pripustil späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, rozsudok okresného súdu zrušil a konanie vo veci zastavil.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca nesie procesné zavinenie na zastavení konania, keďže žalobu zobral v celom rozsahu späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Žalovaným vznikol následne nárok na náhradu trov, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli (§ 256 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd však žalovaným v rade 1/ a 2/ nepriznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaným tak v prvoinštančnom, ako aj v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp.zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016.

9. Žalobca požiadal o vrátenie súdneho poplatku podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. O tejto žiadosti rozhodne súd prvej inštancie (§ 12 ods. 1 dotknutého zákona).

10. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).